KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 142/98

av den 21 januari 1998

om närmare bestämmelser för beviljande av kompensation avseende tonfisk för beredningsindustrin

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3318/94 [2], särskilt artikel 18.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 18 i förordning (EEG) nr 3759/92 får bidrag utgå till producentorganisationerna om det visar sig att priserna under ett kvartal är lägre än en viss utlösande tröskel.

För att kunna tillämpa detta bidragssystem bör det försäljningspris som anges i artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 3759/92 definieras.

När det gäller de kvantiteter för vilka bidrag kan beviljas bör regler fastställas för hur ansökningar om utbetalning av bidraget skall inlämnas och hur utbetalningen skall ske samt regler angående bevis på att produkterna har sitt ursprung i gemenskapen och på att de har status som gemenskapsvaror.

Ramar och mål för kontrollförfarandet bör utformas, samtidigt som det bör överlåtas på medlemsstaternas kontrollmyndigheter att anta lämpliga bestämmelser för en effektiv löpande tillsyn av det införda systemet.

Detta system medför en risk för otillbörligt utnyttjande, särskilt genom att beviljande och utbetalning av bidraget görs efter utgången av de kvartal som berörs. För att minska denna risk måste mottagaren av stödet om han uppsåtligt eller av grov vårdslöshet lämnat falska uppgifter betala medlemsstaten ett belopp som motsvarar 50 % av bidraget, även om bidraget återbetalats med ränta. Om överträdelsen upprepas skall producentorganisationen eller den berörda medlemmen inte längre omfattas av bidraget under de åtta på det aktuella kvartalet följande kvartalen.

Det bör fastställas att en mindre överträdelse av kompensationssystemet för tonfisk inte skall medföra en fullständig förlust av rätten till kompensation utan endast att ett schablonavdrag görs.

För att säkerställa att systemet ifråga fungerar på ett tillfredsställande sätt bör vissa bestämmelser utfärdas om de anmälningar som medlemsstaterna skall inlämna.

Kommissionens förordning (EEG) nr 2381/89 av den 2 augusti 1989 om närmare bestämmelser för beviljande av kompensation avseende tonfisk för konservindustrin [3] bör upphävas.

Förvaltningskommittén för fiskeprodukter har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs närmare tillämpningsföreskrifter för beviljande av det bidrag som anges i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3759/92, nedan kallad grundförordningen.

Artikel 2

1. Beviljandet av bidraget och dess maximibelopp skall fastställas genom en förordning som skall antas enligt förfarandet i artikel 32 i grundförordningen när det konstaterats att villkoren enligt artikel 18.1 i grundförordningen är uppfyllda för kvartalet ifråga.

2. Bidraget skall, med de begränsningar som anges i artikel 18.3 i grundförordningen, beviljas till producentorganisationerna för de produkter som är upptagna i bilaga III till den förordningen och som fångats av dess medlemmar och sålts och levererats till beredningsindustrier som är belägna inom gemenskapens tullområde i syfte att beredas till produkter som omfattas av KN-nr 1604.

Artikel 3

Det genomsnittliga försäljningspris på gemenskapsmarknaden som anges i artikel 18.1 första strecksatsen i grundförordningen skall fastställas av kommissionen varje månad på grundval av de månatliga genomsnittpriser som

[1] EGT L 388, 31.12.1992, s. 1.
[2] EGT L 350, 31.12.1994, s. 15.
[3] EGT L 225, 3.8.1989, s. 33.

anmälts av medlemsstaterna enligt artikel 7.1 b i kommissionens förordning (EEG) nr 2210/93 ([1]).

Medlemsstaternas beräkning av dessa månatliga genomsnittspriser skall grunda sig på producentorganisationernas eller deras medlemmars fakturapriser i det första försäljningsledet inom gemenskapen under månaden ifråga. Detta försäljningspris skall anses vara

— produktens pris ombord på fartyg vid kaj, då försäljning sker vid landningen, och

— produktens pris i lager, då försäljning sker sedan produkten lagrats av producentorganisationerna eller deras medlemmar.

Artikel 4

Inom de volymgränser som anges i artikel 18.3 i grundförordningen skall de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten bevilja bidrag till producentorganisationerna i enlighet med artikel 18.4 i samma förordning.

Artikel 5

Rätten till bidrag bestäms på grundval av de försäljningstransaktioner som har fakturadatum i det berörda kvartalet och som ingått i beräkningen av det månatliga genomsnittspris som nämns i artikel 3.

Artikel 6

1. Ansökan om utbetalning av bidraget och de dokument till stöd för ansökan som anges i punkt 2 skall för alla de transaktioner som nämns i artikel 5 lämnas in av den berörda producentorganisationen till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där producentorganisationen är etablerad senast 45 dagar efter det att den förordning som anges i artikel 2.1 träder i kraft.

2. Till stöd för ansökan skall följande dokument bifogas:

a) Kopior av fakturorna rörande försäljningen av produkterna, varav skall framgå namnen på och adresserna till köparen och säljaren i enlighet med artikel 2.2 och för varje parti av en viss produktkategori

   — den försålda kvantiteten,

   — det faktiska försäljningspriset,

   — leveransdag,

   — platsen för leveransen.

b) Bevis på att produkterna har sitt ursprung i gemenskapen och på att de därmed har status som gemenskapsvaror.

c) Bevis på att produkterna ifråga levererats till ett beredningsföretag inom gemenskapens tullområde.

d) Bevis på att produkterna betalats med det pris som anges i a andra strecksatsen.

e) Ett intyg från beredaren som anger att den inköpta kvantiteten skall beredas i enlighet med artikel 2.2 i denna förordning.

3. Det bevis på produkternas ursprung i gemenskapen och på att de har status som gemenskapsvaror som krävs enligt punkt 2 b i denna förordning ges på följande sätt:

— Framläggande av T2M-formulär i enlighet med artiklarna 325–337 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([2]).

  Det tullkontor som har godkänt att produkterna förs in på gemenskapens tullområde i enlighet med artikel 334 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall därför till den ansökande överlämna ett T2M-formulär i original med påskriften ”ENDA EXEMPLAR FÖR KOMPENSATIONSBIDRAG”.

  Den ansökande som nämns i ruta 1 i T2M-formuläret skall vara den producent som har fångat de produkter för vilka ansökan om bidrag lämnas.

— Om tullmyndigheterna i den hamn där varorna lossats har gjort avkall på att upprätta T2M-formulär i enlighet med artikel 326.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall beviset på att produkterna har sitt ursprung i gemenskapen ges genom den deklaration som avses i artikel 8.1 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 ([3]) eller genom ett intyg på att produkterna lossats inom gemenskapens tullterritorium, vederbörligen bevittnat av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där lossningen ägt rum.

— I det dokument som läggs fram som bevis på att produkterna har sitt ursprung i gemenskapen skall produkternas art, utförande och vikt klart framgå. Om nödvändigt kommer de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna lossades att komplettera dokumentet med ett intyg om att produkterna vägdes då de lossades inom gemenskapens tullterritorium.

Artikel 7

1. Bidraget skall betalas ut till producentorganisationen av den berörda medlemsstaten inom 75 dagar efter det att den har mottagit den fullständiga dokumentation som anges i artikel 6.1, utom i de fall då det inletts en administrativ undersökning av rätten till bidrag.

2. Producentorganisationen skall överföra bidraget till sina medlemmar senast 90 dagar efter att man erhållit beloppet från medlemsstaten.

([1]) EGT L 197, 6.8.1993, s. 8.

([2]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

([3]) EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

3. De berörda medlemsstaterna skall varje kvartal, senast en månad efter utgången av det berörda kvartalet, till kommissionen anmäla de utbetalningar som gjorts av producentorganisationen och för vilken period bidraget beviljats enligt 1 i denna artikel samt i anmälan ange för vilka kvantiteter, uppdelat efter arter, som bidraget beviljats.

Artikel 8

1. De berörda medlemsstaterna skall införa ett kontrollsystem för att övervaka att de produkter för vilka ansökan om bidrag lämnas in berättigar till detta och att alla andra i sammanhanget aktuella gemenskapsbestämmelser har iakttagits.

2. De närmare bestämmelserna om kontrollsystemet skall innehålla föreskrifter om minst följande:

— Åtgärder för kontroll av produkternas ursprung i gemenskapen och deras status som gemenskapsvaror, särskilt på grundval av skeppshandlingar.

— Identifiering i producentorganisationernas, deras medlemmars eller deras serviceföretags försäljningsregister av de försäljningstransaktioner som beaktas inom ramen för denna ordning, för varje berörd kvantitet uppgift om T2M-formulär eller dokument som ersätter detta, försäljnings- och leveransdatum, köpare och det pris till vilket kvantiteten sålts samt fakturahänvisning. Försäljningsregistren skall alltså utformas i enlighet med detta.

— Stickprovskontroller hos producentorganisationerna, deras medlemmar eller deras serviceföretag för att på plats kontrollera att de uppgifter som anges i artikel 6.2 och 6.3 i denna förordning överensstämmer med verkligheten.

— Direkta inspektioner på beredningsföretagen, särskilt för att på plats kontrollera att de produkter som köpts enligt denna ordning faktiskt har sänts till beredning i enlighet med artikel 2.2.

3. Inspektionerna skall redovisas i en detaljerad rapport om hur bidragsmottagaren uppfyllt sina åtaganden och om hur granskningen utförts.

4. De berörda medlemsstaterna skall varje kvartal till kommissionen anmäla de kontroller som genomförts samt hur de utfallit.

Artikel 9

1. Om en producentorganisation eller en av dess medlemmar på grund av grov vårdslöshet eller uppsåtligen gör sig skyldig till en överträdelse av bidragsprogrammet skall medlemsstaten hålla inne ett belopp motsvarande 50 % av bidraget för de kvantiteter som berörs av överträdelsen och för vilka bidrag har beviljats eller skulle ha beviljats. Om överträdelsen upprepas skall producentorganisationen eller den berörda medlemmen inte längre omfattas av bidraget under de åtta på det aktuella kvartalet följande kvartalen.

2. Om en bidragsmottagare gör sig skyldig till en mindre överträdelse av bidragsprogrammet och om denna bidragsmottagare på ett för den berörda medlemsstaten tillfredsställande sätt kan påvisa att överträdelsen inte begåtts uppsåtligen eller på grund av grov vårdslöshet skall medlemsstaten hålla inne ett belopp som motsvarar 10 % av bidraget för de kvantiteter som berörs av överträdelsen och för vilka bidrag har beviljats eller skulle ha beviljats.

3. Det innehållna beloppet skall krediteras Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

4. Vid felaktig utbetalning är bidragsmottagaren skyldig att återbetala det bidrag som beviljats honom, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken [1], plus en ränta som ligger 1 % över interbankräntan beräknad från den dag då kompensationen betalades ut till den dag då den återbetalas.

5. Berörda medlemsstater skall varje kvartal, senast en månad efter utgången av det aktuella kvartalet, till kommissionen anmäla de fall då denna artikel tillämpats.

Artikel 10

Berörda medlemsstater skall senast tre månader efter den dag då denna förordning träder i kraft till kommissionen anmäla vilka kontrollåtgärder som införts enligt artikel 8, och eventuella revideringar av dessa åtgärder skall anmälas senast tre månader efter deras införande.

Artikel 11

Den omvandlingskurs som skall gälla för bidraget skall vara den som fastställs i artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 3516/93 [2].

Artikel 12

Förordning (EEG) nr 2381/89 skall upphöra att gälla.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1998.

[1] EGT L 94, 28.4.1970, s. 13.
[2] EGT L 320, 22.12.1993, s. 10.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 januari 1998.

På kommissionens vägnar
Emma BONINO
Ledamot av kommissionen